

ה' עֲלָאָה אָחִיד תִּרְעוּי (ס"א בְּתִרְעוּי) בְּגִלּוּפֵי תְּכַסִּיּוֹסִין והאות

ה' הראשונה שבשם הוי"ה שהיא כנגד הבינה העליונה, היא אוחות בחמישים שערי הבינה בחקיקות מסודרות בתכסיסים בכדי שלא יתפשטו יותר מדאי, דהיינו שבבינה יש ה"ח

שכל אחד כלול מעשר והם סוד חמישים שערי בינה המתפשטים בז"א, וכן יש בבינה ה"ג

שכל אחד כלול מעשר והם סוד חמישים שערי בינה המתפשטים בנוק' והבינה נותנת להם

שיעור וקצבה שלא יתפשטו יותר מן הראוי, **אַחֲדָא בְּנִהִירוֹ אֵלֶף וַחֲמִשׁ**

מֵאָה וְשִׁבְעִין אַכְסְדְּרִין סְתִימִין ואז הבינה אוחות בהארת החסדים

והגבורות שהם ביחד אלף וחמש מאות ושבעים אכסדראות סתומות, דהיינו שבז"א שורש

החסדים הם מחסד עד ההוד וכללותם ביסוד וכללות כללותם במלכות וכל אחד כלול

מעשר והרי הם שבעים חסדים, ובנוק' הם אלף וחמש מאות גבורות כי מחסד עד ההוד הם

חמש מאות כי כל אחד כלול ממאה ועוד אלף גבורות ביסוד והרי הם אלף וחמש מאות

גבורות בנוק' (שע"ר).. **סְלִיק ה', וְאַתְּ עֲפָר חֲמִשִּׁין זְמַנִּין,**

לְחֲמִשִּׁין תִּרְעִין קַיִמִין קַיִמִין ואז עולה האות ה' האחרונה שבשם

הוי"ה שהיא כנגד המלכות והיא מתעטרת בדעת שלה חמישים פעמים ע"י הה"ג שהם סוד

חמישים שערי הבינה והם מתפשטים מהדעת שלה לחמש ספירות חג"ת נ"ה שלה שכל אחד

כלול מעשר וביחד הם חמישים שערים, והגבורות האלו הם המקיימים ומעמידים את פרצוף

הנוק' (שע"ר) ♦

כַּד אֶתְנַלְּף [קנב] **בְּעֵטְרוֹי, נְהַרִּין אַנְפִּין דְּמִלְכָּא** ואומר רשב"י

שכאשר ז"א נחקק בכדי לקבל את עטרותיו שהם המוחין דגדלות אז מאירים פני המלך ז"א ע"י אורות המוחין, **וְא"ו אֶתְפִּשֵׁט לְשִׁבְעֵין וְתַרְיִן גְּלִיפִין** ואז בגוף ז"א שהוא סוד אות ו' מתפשט בו הארת הדעת והוא מתחלק לשבעים ושתים חקיקות שהם סוד ע"ב שמות היוצאים מהפסוקים ויסע ויבוא ויט שהם כ"ד שמות בימין שהוא חסד וכ"ד שמות בשמאל שהוא גבורה וכ"ד שמות באמצע שהוא ת"ת (שע"ר).

מְעֵטֵר ה' לִו', (נ"א מְתַעֵטֵר בִּיּוֹד, ה' לִו') בְּע' אֶלְף וְה' מְאָה
בְּתַרְיִן ואח"כ מעטרת הבינה שהיא אות ה' הראשונה שבשם הוי"ה את

הז"א שהוא האות ו' שבשם הוי"ה ומאירה בכתר שלו בשבעים אלף וחמש מאות כתרם, דהיינו שהשבעים אלף הם סוד המקיפים שעל כתר דז"א והם ל' מ' דצלם העולים לשבעים וכאשר הם מאירים בכתר אז הם עולים לחשבון אלפים ואז הם שבעים אלף וחמש מאות כתרם והם סוד ה"ח שבדעת דז"א שמצד אמא שכל אחד כלול ממאה והרי הם חמש מאות (שע"ר), **דְּמִתְעֵטְרִין בְּחֵד בְּתַרְא** והם מתעטרים בראש ז"א בכתר אחד שהוא

הת"ת דבינה שנעשה ממנו הכתר של ז"א (שע"ר), **הֲדָא הוּא דְּכְתִיב** וזהו מש"כ, (שיר השירים ג) **בְּעֵטְרָה, שְׁעֵטְרָה לֹא אִמּוֹ** כי הת"ת של אמא היא עושה את הכתר של ז"א (שע"ר). **ו' בְּתַרְיִן רִישֵׁין** ואות ו' של דעת דז"א הוא

אור הרשב"י

שלו כמש"כ יאר ה' פניו אליך שפניו הוא לשון ב' פנים ימין ושמאל מצד החכמה ומצד הבינה אך מהדעת הוא נמשך לגו גופא בנו אדרין ואכסדראין שהם הוי"ק שבו.

[קנב] ובכדי להבין את המאמר הבא נעטיר את מש"כ רבנו האריז"ל בע"ה שער הנסירה מ' וז"ל גם דע כי מן ב' מוחין חו"ב הנקרא אחסנתא דא"א נמשך לז"א הארה בב' פנים

כלול בשני ראשים, דהיינו שבז"א יש שתי דעות דעת עליון שהג"ר שבו מכריע בין החו"ב והו"ק דדעת עליון נעשה פנימיות לדעת התחתון, ודעת תחתון הוא מתפשט בגוף ונעשה פנימיות הו"ק דז"א, **רִישָׁא דְגּוֹלְגּוֹלְתָא גְּלִיפָא רִישָׁא** ואומר רשב"י שהדעת העליונה היא בראש הגולגולת והיא חקוקה ונעלמת בראשו, **קוּצָא חָד לְעֵילָא, וְקוּצָא חָד לְתַתָּא** ויש קוץ אחד למעלה שהוא הג"ר של הדעת העליונה המכריע בין החכמה והבינה ויש קוץ אחד למטה שהוא הו"ק של הדעת העליונה המתלבשים בפנימיות הדעת התחתונה והוא נעשה נשמה לו"ק דז"א, **וְי' נְחִית לֹו'**, (ס"א וא"ו נְחִית לֹו"א) **גְּלִיפָא דְגּוֹלְגּוֹלְתָא** ואות י' שהוא ו"ק דדעת העליון יורד לאות ו' שהוא הדעת התחתון והם נעשים חקיקה של כל החקיקות דהיינו שהם בתוך הפנימיות של ו"ק דז"א (שע"ר, שעה"כ דרושי העמידה ב/ מבו"ש בדרושי הדעת). **בְּגוּייהוּ שְׁבַעִין אַנְפִּין דְעֵטְרִין מַעֲיָלָא לְתַתָּא** ובתוך אלו השתי דעות יש שבעים פנים של עטרות שהם שבעים חסדים המגולים מהיסוד דאמא בתוך ז"א [קנג] היורדים מהדעת למעלה עד היסוד למטה (שע"ר). **בֵּיה טָאסִין גְּבִיעִין וּפְרָחִין, דָּא סְלִיק, וְדָא נְחִית מִתְנַלְפִין חָד בְּחָד** ובו פורחים ועולים הגביעים שהם סוד הגבורות שהם שם אלה"ם בגימטריא כו"ס, וכן עולים הפרחים שהם החסדים (שע"ר).

אור הרשב"י

[קנג] דהיינו שמתגלה בז"א החסד של ספירות נצח והוד ושש"ת וכל חסד הוא שם הו"ה שהוא בגימטריא כ"ו ונצח והוד הם

הלימוד היומי

אֶתְקַשֶּׁר י' בְּה', ה' בּו', ו' בְּה'. (ס"א ו' בְּה', ה' בּו', ו' בּו', ו' בְּה') **דָּא**
אַחִיד בְּדָא וקודם שמתייחדים זו"ן ביסודותיהם מתייחד ז"א בחו"ב

הפרטיים שבו ע"י הדעת שלו ואח"כ נמשך הטיפה ליסוד שלו ומשם למלכות הפרטית שלו ומשם הוא נמשך למלכות הכללית שהיא נוק' והסדר הוא: שקודם נקשרת האות י' שהיא חכמה דו"א באות ה' שהיא בינה דו"א ואז האות ה' שהיא בינה דו"א נקשרת באות ו' שהוא ו"ק דו"א ואז האות ו' שהוא ו"ק דו"א נקשרת באות ה' שהוא המלכות דו"א הפרטית דהיינו

עטרת היסוד דו"א ואז היסוד דו"א נאחו במלכות הכללית שהיא נוק' (שע"ר), **כְּמָה**
דָּאת אָמַר כמו שנאמר בפסוק, (בראשית מט) **וַהֲשִׁב בְּאִתָּן קִשְׁתּוֹ**
וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו מִיָּדֵי אֲבִיר יַעֲקֹב דהיינו שכאשר הקשת שהיא טיפת

הזיווג יושבת ביסוד הנקרא איתן אז ויפזו זרועי ידיו שהם סוד התפשטות החסדים והגבורות (שע"ר). **וּכְתִיב** וכן כתוב, (במדבר כד) **אִיתָן מוֹשֶׁבֶד וְשִׁים בַּסַּלַע**

קִנְיָד דהיינו שהיסוד הנקרא איתן משפיע במלכות הנקראת סלע (שע"ר). **כְּרִין**
אֶתְקַשֶּׁר (דף ט"ז ע"א) **כְּרִין** **פְּלֵא חָד בְּחָד, דָּא בְּדָא, נְהָרִין**

מִפְתָּחוֹ, וְנְהָרִין אֲנָפִין כְּלָחוֹ ואז לאחר כל התיקון מתקשר ז"א בסוד הייחוד במלכות ואז ז"א משפיע את סוד הטיפה במלכות ואז מאירים המפתחות שהם היסודות של זו"ן, דהיינו שיסוד מעלה מ"ן ויסוד ז"א מוריד מ"ד ואז מאירים כל

הפרצופים בזיווג פנים בפנים דהיינו שמאירים פני א"א באו"א וזו"ן, ופני או"א מאירים בזו"ן, ופני ז"א מאירים בנוק' (שע"ר), **כְּרִין כְּלָחוֹ נְפְלִין עַל אֲנָפִיָּהוּ,**

וּמִזְדַּעְזְעוּן, וְאֲמַרִי בְרִיד שְׁמָא יְקָרָא מְלָכוּתִיהָ לְעָלָם
וּלְעָלְמֵי עָלְמִין ואז כל מלאכי המלכות וכן נשמות הצדיקים נופלים על פניהם כי